

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 34/2013
08.02.2013. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући о захтеву Г.Ђ. из С., поднетом преко пуномоћника С.П., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда III-2 У. 26650/10 од 14.12.2012. године, у предмету распоређивања на рад, у нејавној седници већа одржаној дана 08.02.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Поднетим захтевом подносилац предлаже да суд укине решење Управног суда III-2 У. 26650/10 од 14.12.2012. године, којим је одбачена његова тужба поднета против решења Министарства правде Републике Србије број 112-00-7/53/2007-03 од 02.11.2007. године. Наведеним решењем у ставу I диспозитива Г.Ђ., који је решењем министра правде Републике Србије број 112-00-7/13/2007-0 од 02.02.2007. године распоређен на радно место управника Округног затвора у Суботици, престаје да обавља послове управника наведеног завода. У ставу 2 диспозитива истог решења је одређено да ће управник Округног затвора у Суботици распоредити именованог на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радним способностима, а у ставу 3 диспозитива истог решења је означено да се то решење примењује почев од 02.11.2007. године. Такође, у захтеву предлаже да суд обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове поступка са каматом.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побјаног решења, навода захтева и прилога поднетих уз захтев произлази да је Г.Ђ. поднео тужбу у управном спору против решења Министарства правде Републике Србије број 112-00-7/53/2007-03 од 02.11.2007. године, којим Г.Ђ. престаје да обавља послове управника Округног затвора у Суботици. Како се сходно члану 14. Закона о управним споровима управни спор може покренути против управног акта донетог у другом степену или против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба, Управни суд је својим решењем од 26.07.2010. године наложио тужиоцу да уреди тужбу у смислу наведеног члана закона. Поступајући по налогу суда за уређење тужбе тужилац је у свом поднеску од 19.08.2010. године означио као оспорено решење првостепено решење број 112-00-7/53/2007-03 од 02.11.2007. године. Будући да се против тог решења може изјавити жалба у управном поступку, а што је у истом и наведено у упутству о правном средству, Управни суд је на основу члана 26. став 1. тачка 6. у вези става 2. истог члана Закона о управним споровима одбацио тужбу као недозвољену. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да за подношење овог захтева нису испуњени процесни услови из члана 49. став 2. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба, односно двостепено одлучивање. Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Са изнетих разлога, а на основу наведених прописа, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен, па је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

Имајући у виду донету одлуку, суд није разматрао захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 08.02.2013. године, Узп 34/2013

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.